

Ár. 2015, þriðjudaginn 27. janúar var kveðinn upp svohljóðandi úrskurður í kærumálinu nr.1/2014:

**Gunnar Jónsson
gegn
mótstjórni í sveitakeppni drengja 15 ára og yngri sem haldin var
á Selsvelli, Flúðum, dagana 22.-24. ágúst 2014.**

Með kæru sóknaraðila, Björgvins Þorsteinssonar hrl. f. h. Gunnars Jónssonar, kt. 071260-3219, dags. 22. nóvember 2014, var úrskurður aganefndar GSÍ, frá 10. nóvember 2014, kærður til dómstóls GSÍ. Með bréfi dags. 4. desember 2014 ákvað dómsformaður, Hjörleifur B. Kvaran, að undirritaður dómarí í dómstól GSÍ skyldi fara með málið. Með bréfi dags. 19. desember 2014 var varnaraðila gefinn kostur á að halda uppi vörnum og skila greinargerð. Jafnframt var Golfsambandi Íslands gefinn kostur á að skila inn skriflegum athugasemdum varðandi málið. Af hálfu varnaraðila skilaði Jón Steinar Gunnlaugsson hrl. greinargerð 9. janúar 2015 og af hálfu Golfsambands Íslands var hinn 13. janúar sent bréf með athugasemdum golfsambandsins. Með tölvupósti til lögmannna aðila dags. 15. janúar 2015 var tilkynnt um þingfestingu málsins 19. janúar 2015, kl. 14.00 á Ísafirði. Fyrir lá þá samkomulag með dómarí og lögmönnum að þingfesting færi þar fram og ekki væri þörf á að mætt væri af hálfu aðila. Þá ákvað dómarí að málið skyldi flutt skriflega og gaf aðilum kost á að skila inn skriflegum athugasemdum til 22. janúar 2015 kl. 16,00. Af hálfu sóknaraðila var svo hinn 22. janúar 2015 skilað inn athugasemdum við greinargerð varnaraðila ásamt einu fylgiskjali. Af hálfu varnaraðila var hinn sama dag skilað inn athugasemdum við athugasemdir sóknaraðila ásamt tveimur fylgiskjölum.

Kröfugerð sóknaraðila er sú aðallega að úrskurður aganefndar GSÍ frá 10.11.2014 skuli ómerktur, en til vara er krafist þess að sóknaraðili (kærði í máli aganefndar) verði sýknaður af kröfum varnaraðila (kæranda í máli aganefndar).

Kröfugerð varnaraðila er aðallega að máli þessu verði vísað frá dómi, en til vara er krafist þess að hinn kærði úrskurður aganefndar GSÍ verði staðfestur.

Fyrir dómnum liggja eftirtalin skjöl:

1. Kæra Gunnars Jónssonar, kt. 071260-3219, dags. 22.11.2014.
2. Úrskurður aganefndar Golfsambands Íslands dags. 10.11.2014.
3. Bréf mótsstjórnar í ofangreindri sveitakeppni dags. 05.09.2014.
4. Dómaraskýrsla vegna ofangreindrar sveitakeppni, dags. 22-24.08.2014.
5. Greinargerð Gunnars Jónssonar, dags. 06.10.2014.
6. Greinargerð mótsstjórnar í sveitakeppni.
7. Reglugerð um aganefnd GSÍ frá nóvember 2007.
8. Samanburður á texta reglugerðar frá 2007 og reglugerðar frá 2014.
9. Athugasemdir Golfsambands Íslands frá 13.01.2015.
10. Bréf dómsformanns til málsaðila dags. 04.12.2014.
11. Bréf dómarí til varnaraðila dags. 19.12.2014.
12. Bréf dómarí til Golfsambands Íslands dags. 19.12.2014.
13. Tölvupóstur dómarí til lögmanni aðila dags. 15.01.2015.
14. Athugasemdir sóknaraðila við greinargerð varnaraðila dags. 22.01.2015.

15. Útskrift úr Morgunblaðinu 06.12.2014.

nr. 16 Athugasemdir varnaraðila v. athugasemda sóknaraðila.

nr. 17 Lög um dómstóla Golfsambands Íslands frá 2001.

nr. 18 Lög Golfsambands Íslands frá 2003.

Málavextir eru í sem stystu máli að sóknaraðili fylgdist með ofangreindu móti þar sem sonur hans var leikmaður í fjórmenningi í holukeppni. Á 15. braut var sóknaraðili staðsettur sem framvörður og taldi sig þar sjá að andstæðingur sonar síns hefði haft rangt við þegar hann leitaði að týndum bolta. Gerði sóknaraðili athugasemdir við meint framferði leikmannsins. Leiddi þetta til þess að dómari leiksins gerði athugsemdir við framkomu sóknaraðila í domaraskýrslu sem svo aftur leiddi til ákæru til aganefndar og úrskurðar aganefndar þar sem sóknaraðili var áminntur. Því vildi sóknaraðili ekki una og kærði málið til héraðsdómstóls GSÍ.

Helstu málsástæður og önnur rök sóknaraðila eru eftirfarandi:

Aðalkrafa um ómerkingu úrskurðar aganefndar er m.a. byggð á því aganefnd hafi ekki heimild til áminningar eða annarra viðurlaga þar sem ákvæði reglugerðar um aganefnd sem feli í sér viðurlög við brotum eigi sér ekki lagastoð í lögum G.S.Í. Í 1. gr. laga um dómstóla GSÍ segi um dómstóla GSÍ, sem eru Dómstóll GSÍ og Áfrýjunardómstóll GSÍ, að þeir hafi fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan vélbanda Golfsambands Íslands og sem varðar golfreglur „The Royal and Ancient Golf Club of St. Andrews“, lög og reglur Golfsambands Íslands eftir því sem við á, en á þessum lögum og reglum skuli dómstólar GSÍ byggja niðurstöðu sínar. Þá telur sóknaraðili einnig að ákvæði 12. gr. reglugerðar um aganefnd um að úrskurðir aganefndar séu endanlegrir og verði ekki áfrýjað eigi sér ekki lagastoð í lögum GSÍ. Setning reglugerðar 10. apríl 2014 hafi verið sett með heimild í lögum frá 2003. Þá hafi verið í gildi lög GSÍ frá 2011 þannig að um mistök hafi verið að ræða hjá stjórn í tilvísun laga. Ekki sé í golfreglum minnst á „áhorfanda“ og því sé fráleitt að aganefnd geti gagnvart þeim kveðið upp úrskurði og beitt áhorfendum viðurlögum.

Í seinni athugasemdum sínum telur sóknaraðili að lög um dómstóla GSÍ hafi verið sett á sama tíma og og breytt var lögum GSÍ og heimild til reglugerðarbreytinga var færð frá golfsíngi yfir til stjórnar GSÍ. Er áréttáður sá skilningur að ákvæði aganefndar frá 2007 um endanleika úrskurða aganefndar hafi fallið brott með lögum um dómstóla GSÍ sem sett voru 2009. Tilvísun í lög annarra sérsambanda breyti engu um niðurstöðu þessa ágreinings þar sem þau gildi ekki fyrir golfþróttina.

Varakröfú sína um sýknu byggir sóknaraðili á því að hann hafi ekki aðhafst neitt sem felur í sér agabrot. Hann hafi einungis bent á leikbrot leikmanns.

Helstu málsástæður og önnur rök varnaraðila eru eftirfarandi:

Varnaraðili krefst aðallega frávísunar málsins frá dómstólnum. Krafan sé ekki tæk til efnismeðferðar. Efni kærunnar falli utan lögsögu dómstóls GSÍ.

Úrskurðir aganefndar séu skv. 12. gr. reglugerðar um aganefnd endanlegir og því ekki hægt að skjóta þeim til dómstóls GSÍ. Varðandi lagastoð reglugerðar um aganefnd bendir varnaraðili á að skv. 5. gr. laga GSÍ fari golfþing með æðsta vald í málefnum sambandsins og fyrir lagabreytingar 2011 hafi verið kveðið á um að golfþing færí einnig með vald til að setja og breyta reglugerðum sambandsins. Reglugerðir hafi því þá notið sömu réttarstöðu og lög sambandsins. Á golfþingi í nóvember 2011 hafi hins vegar verið gerðar breytingar á lögum GSÍ sem fólust í því að setning reglugerða og heimild til breytinga á þeim fluttust frá golfþingi til stjórnar golfsambandsins sbr. c-lið 10. gr. og 11. gr. laga GSÍ. Reglugerð um aganefnd hafi fyrst verið samþykkt á golfþingi í nóvember 2007. Allar breytingar á reglugerðinni fram að þinginu í nóvember 2011 hafi verið verið samþykktar á golfþingi eins og áskilið var í lögum sambandsins á þeim tíma, en frá þeim tíma hafi stjórn GSÍ samþykkt breytingar á reglugerðinni. Þá bendir varnaraðili á að ákvæði 12. gr. um að úrskurðir aganefndar skuli vera endanlegir hafi verið óbreytt frá upphafi, þ.e. frá nóvember 2007. Þar sem ákvæði þetta hafi verið sett af golfþingi þurfi dómstóllinn ekki að taka afstöðu til þeirrar málsástæðu sóknaraðila að stjórn golfsambandsins sé ekki heimilt að lögum að setja reglugerðaákvæði sem sem gæti þrengt þann rétt sem menn hafa skv. lögum að skjóta málum til dómstóls GSÍ. Þá bendir varnaraðili á að með vísan til reglugerða hinna ýmsu sérsambanda sé ekki hægt að áfrýja úrskurðum sem fela einungis í sér áminningu.

Í athugasemdum varnaraðila við athugasendum sóknaraðila er áréttáð að í lögum um dómstól GSÍ frá 2001 sé orðrétt sami texti og í lögnum um dómstóllinn 2009. Það sé misskilningur að sá texti sé nýr eins og sóknaraðili haldi fram. Þá bendir varnaraðili á að í 18. gr. laga um GSÍ sé fjallað m.a. um áhugamennskunefnd og forgjafar- og vallarmatsnefnd. Í báðum tilvikum liggi fyrir heimild til að áfrýja úrskurðum til dómstóls GSÍ. Ekki sé um slika heimild að ræða hvað aganefnd varðar og megi því gagnálykta á þann hátt að slík heimild sé ekki til staðar.

Niðurstaða dómsins:

Eins og mál þetta liggur fyrir hvað varðar aðalkröfu sóknaraðila um ómerkingu úrskurðar aganefndar og aðalkröfu varnaraðila um frávísun málsins þarf að taka afstöðu til tveggja atriða sem þó eru tengd. Annars vegar kemur til skoðunar hvort 1. gr. laga um dómstóla GSÍ girði fyrir að ákvæði í 12. gr. reglugerðar aganefndar GSÍ um að úrskurðir aganefndar séu endanlegir og verði ekki áfrýjað eigi sér lagastoð. Hins vegar kemur til skoðunar hvort breytingar á lögum GSÍ er varða aganefnd, og þá einkum ofangreinda 12. gr. reglugerðarinnar, hafi verið með þeim hætti að hún eigi sér lagastoð.

Hvað varðar fyrra atriðið þá felur 1. mgr. 1. gr. laga um dómstóla GSÍ almenna skilgreiningu dómstólanna, en þar segir: „Dómstólar Golfsambands Íslands eru Dómstóll GSÍ og Áfrýjunardómstóll GSÍ. Þeir skulu hafa fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan végbanda Golfsambands Íslands og sem varðar golfreglur „The Royal and Ancient Golf Club of St. Andrews“, lög og reglur Golfsambands Íslands eftir því sem við á, en á þessum lögum og reglum skuli dómstólar GSÍ byggja niðurstöðu sínar. Lög um Íþróttar- og

Ólympíusamband Íslands um dómstólaskipan skulu þó vera þessum reglum til fyllingar, eftir því sem við getur átt.“ Í reglum „The Royal and Ancient Golf Club of St. Andrews“ er einungis að finna tiltölulega fáorðar leiðbeinandi reglur um golfsiði sem snúa eingöngu að leikmönnum. Í 1. gr. reglugerðar um aganefnd GSÍ, er hins vegar ákvæði um að reglugerðin gildi um öll agavandamál í opnum mónum, mónum á vegum GSÍ og þeim mónum og keppnisferðum sem GSÍ velur þáttakendur í hvort heldur í hlut eiga leikmenn, forystumenn golfklúbba, dómarar, áhorfendur, þjálfarar eða aðrir. Verður hvorki séð af 1. gr. laga um dómstóla GSÍ eða reglum „The Royal and Ancient Golf Club of St. Andrews“ að þær girði fyrir ákvæði 12. gr. reglugerðar um aganefnd GSÍ um að úrskurðir aganefndar séu endanlegir og þeim verði ekki áfrýjað. Sú niðurstaða er studd þeiri staðreynd að ekki hafa verið gerðar athugasemdir fyrr við þessa tilhögun sem hefur staðið allt frá árinu 2007.

Hvað varðar seinna atriðið þá liggur fyrir að golfþing samþykkti árið 2007 reglugerð um aganefnd, en í 12. gr. reglugerðarinnar var ákvæði um að úrskurðir nefndarinnar væru endanlegir og yrði ekki áfrýjað. Ákvæði þetta hefur staðið óbreytt þrátt fyrir ýmsar breytingar á lögum GSÍ sem m.a. fólu í sér færslu valds til reglugerðabreytinga frá golfþingi til stjórnar GSÍ. Verður því ekki séð annað en að margnefnt ákvæði 12. gr. reglugerðar um aganefnd GSÍ hafi fulla lagastoð og haldi gildi sínu meðal annars með vísan til 22. gr. laga um Golfsamband Íslands.

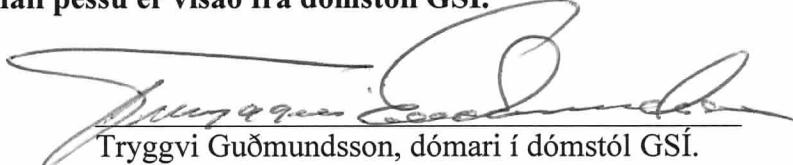
Þegar að því sem hér hefur verið rakið telst úrskurður aganefndar í máli þessu hafa verið endanlegur, sæti því ekki kæru til dómstóls GSÍ og kæru sóknaraðila því vísað frá dómstólnum.

Skv. 13. gr. laga um dómstóla Golfsambands Íslands er heimilt að áfrýja úrskurði þessum til áfrýjunardómstóls GSÍ. Áfrýjunarfrestur er 5 virkir dagar frá því úrskurður er uppkveðinn. Þar sem úrskurður er kveðinn upp að aðilum fjarverandi og sendur þeim í pósti telst áfrýjunarfrestur hefjast tveimur dögum eftir dagsetningu úrskurðar.

Málsmeðferð hefur dregist nokkuð þar sem málsaðilum var gefinn rúmur tími til greinargerða og málsmeðferð náði yfir jólahátíð og áramót með mörgum frídögum.

Úrskurðarorð.

Kæru sóknaraðila í máli þessu er vísað frá dómstóli GSÍ.

Tryggvi Guðmundsson, dómarí í dómstóli GSÍ.